

Diccionari per a les Festes de Nadal

Us oferim aquest breu diccionari que conté algunes paraules i expressions molt usuals aquests dies. Les definicions no pretenen pas ser rigorosament exactes ni exhaustivament completes. En tot cas, però, les paraules són preses en el seu sentit més real, encara que no sigui el sentit que se'ls reconeix més generalment.

AVET.— Nom d'un arbre d'alta muntanya que en aquesta època envaeix els pobles i les ciutats. Seguint un costum nòrdic cada família n'ha de tenir almenys un, més o menys enfarfegat d'objectes brillants i de llumetes connectades en sèrie. N'hi ha de molt alts (els que les autoritats fan posar als llocs cèntrics, per donar bon exemple als ciutadans) i de ben esquistats (perquè les famílies que viuen en pisos petits també en puguin tenir, encara que sigui dalt de l'armari o sota l'aparell de televisió).

IL·LUMINACIÓ DE COLORS.— Gran quantitat de punts de llum (a Barcelona mig milió) que es posen per a animar les festes —suposem— i que s'installeixen a moltes vies públiques (a Barcelona en cobreixen 70 kms.). Es dona la casualitat que sempre es posen en els carrers que ja estan ben il·luminats (i de vida comercial intensa). És clar; la gent que viu en altres carrers ja estan acostumats a anar a les fosques i posar-los llum aquests dies fóra fer-los glatir inútilment la resta de l'any.

ELS TRES REIS.— Personatges estrafolaris i amb aire de babaus en qui creu tothom. Especialment les persones grans. I més especialment els comerciants. Aquests els tenen un gran apreci i els tracten molt bé. Els tres reis, agraïts per tanta generositat, procuren fer contents tots els comerciants i, entre botigues i magatzems, van sempre de bòlit.

PAPA NOEL.— Nom que designa un altre personatge amb cara de bon jan —també d'invenció nòrdica o anglo-saxona, com l'avet— que serveix per a donar un cop de mà als tres reis, posat que aquests no donen l'abast (i que, per altra banda, ja estan una mica passats de moda i ja no tenen prou força publicitària).

PAGAMENT EXTRAORDINARI.— Nom que es refereix a una quantitat de diners que té la curiosa propietat de ser «de ida y vuelta». Aquests diners es donen als assalariats per què puguin fer front a les immenses i variades despeses que les festes comporten (i que són el seu cantó empador). Així els diners tornen ràpidament als mateixos calaixos d'on havien sortit. (Nota: aquest curiós fenomen que experimenten els diners es dona tot l'any; però durant aquests dies —potser per la quantitat de llums que hi ha arreu— es veu més clar).

LOTERIA.— Rifa monumental que té el poder de convertir Espanya —sí, aquell país de no sé quants dòlars de «renta per capita»— en un país de trenta milions de somnia-truites. És clar, que el que pessiga de «la grossa» pot deixar de treballar (suprema aspiració, des de fa molts segles).

Aclariment: si aquest és català pot continuar treballant com si res no hagués passat o treballant una mica més encara (ja se sap que el que costa es fer la primera «pela»). Direm, per acabar, que la loteria és una manera molt nostra de complir la **igualtat d'oportunitats**.

POBRES.— Personatges que, si bé durant tot l'any són una mica engorrosos, durant aquests dies són particularment útils, doncs ens permeten fer una bona digestió del gall d'indi, els turrons, les neules, etc. La recepta és molt senzilla: prengueu un pobre que us sembli apropiat, feu-li una almoïna (amb mida..., però sense ser gasives, que aquests dies no s'estila). Tot seguit podeu respirar fons i tranquil·lament. A bon preu us heu assegurat una digestió plàcida i sense trastorns.

RAIM.— Fruita que aquests dies es torna a posar de moda, sia en forma de matèria prima (els dotze granets que hom s'ha d'empassar al compàs que li marquen des de Madrid a través de la T.V.E., quan el rellotge toca les dotze), sia en forma de producte derivat: el xampany. Aquesta beguda, presa en quantitats excessives, produeix la borratxera, estat que té un sentit diferent segons la qualificació social de l'afectat: a un el converteix en «un gran senyor, que quan s'hi posa fa les coses ben fetes i no hi estalvia una pesseta» i a un altre en «un desgraciat viciós, perdut, poca-vergonya, indecent». Algun malintencionat afirma que el raïm es posa de moda en arribar aquestes festes perquè per a molts és com el temps de la verema (i del segar i el batre)...

T.V., RADIO, PREMSA. (tot junt): enorme caixa de ressonància que serveix per esbombar i escampar arreu la disbauxa d'aquests dies. Llàstima que a vegades fa resso de buit...

JESUCRIST.— Personatge un xic inoportú, el naixement entre nosaltres del qual constitueix el pretext llunyà de tot aquest «tinglado», però que en realitat no hi té gran cosa a veure (veureu: d'aquest fet ja fa molts anys i actualment el progrés i el desenvolupament exigeixen, etc., etc.). Aquest senyor, quan va ser gran va dir coses tan estranyes com allò de «benaventurats els pobres» i «estimeu-vos els uns als altres» i «no sols de pa viu l'home», i va fer coses encara més estranyes. Com és natural, van procurar que acabés malament, però ell ja havia dit: «benaventurats els perseguits per causa de la justícia». (Nota: no és necessari que ens fixem gaire en aquestes darreres ratlles, doncs podrien posar en perill la nostra sagrada digestió de l'àpat de Nadal).

J. Sampera

Snack

Bar

Cafè

Restaurant

Fonda

CAN MESTRET

Els hi desitja Felices Festes

La Sagrera

Telèfon 64

SANTA EULALIA DE RONSANA